

Sestry a bratia!

Lukáš 9,33

Druhá pôstna nedeľa

Dnešné evanjelium opisuje dojemné chvíle, ktoré prežili apoštoli s Ježišom pri Jeho premenení sa na vysokej hore.

Poznáme aj jej meno, hora Tábor, v Galilei.

Traja učeníci, vybraní pre hodinu plnú svetla.

Tí istí traja, ktorí sa neskôr zúčastnia aj temnej hodiny v Getsemanskej záhrade.

Je to proste tak.

V dejinách a v ľudských životoch, i tých našich, strieda sa čas svetla s časom tmy. Okamihy svetla s okamihmi tmy.

Hodiny svetla so Zlou hodinou, ako nazval svoj román Kolumbijčan Marquéz.

Spisovateľ vo svojom diele rieši tému násilia, náladu strachu a neistoty v mestečku na karibskom pobreží, vytváranú latinskoamerickým vidieckym diktátorom.

V takejto atmosfére i naliehavé apely miestneho farára na dodržiavanie mravných princípov, vyznievajú absolútne formálne.

A čo sa deje na hore, čo sa deje na vrchu?

Rovnaká nemennosť uprostred „zlej hodiny“?

Nie! Na Táboře došlo k premene.

Premenil sa Ježiš a premenili sa i jeho učeníci.

Premenil sa ich vzťah k Nemu.

Začali chápať, kto to vstúpil do ich životov.

Doteraz to bol dobrý Majster, učiteľ morálky a modlitby, plný vierohodnosti.

A takým je dodnes pre mnohých ľudí.

Ježiš je však ešte viac.

Je v ňom vtelená všetka plnosť božstva, ako vraví apoštol Pavol.

Ježiš je slovo Božie smerom k nám.

Ježiš je slovo Božie, ktoré vošlo do tela nášho sveta.

Aj evanjelium kázňové to jasne hovorí: Zahalil ich oblak plný svetla.

A Ján kladie do úst Ježiša: Ja som svetlo sveta.

Na Táboře učeníci vošli do oblaku tajomstva a oslnilo ich svetlo.

Tam sa im premenilo vedomie.

Mali sme niekedy v živote aspoň na okamih podobnú skúsenosť Božej blízkosti?

Pri modlitbe, pri liturgii, pri kázni Božieho slova ...

Dotklo sa nás niečo nepomenovateľne krásne a veľké...

Mohlo to byť aj v prírode, áno, veľmi často práve v prírode, alebo pri počúvaní hudby, alebo v blízkosti milovanej osoby.

Posvätnosť má veľa tvárí a veľa podôb, posvätnosť sa ukazuje mnohými spôsobmi.

Kiež sme vnímaví a senzitívni a citliví voči týmto dotykom posvätna.

A kiež nás tieto skúsenosti premieňajú.

Biblia i dnešný príbeh tieto skúsenosti situuje do prostredia vysokej hory, vrchu, do prostredia prírodnej scenérie.

Nečudujeme sa.

Veď vieme, aký pocit sa nás zmocní, keď vystúpime zo šedej banality každodennosti a nadýchneme sa silného vzduchu a vône vysokých hôr.

Sú to vtedy vrcholové okamihy.

Pík experiences!

Nechajme tieto okamihy k sebe prísť a v sebe pôsobiť.

Zároveň sa v nich, v týchto sviatočných okamihoch nesnažme natrvalo zabývať.

Máme tú tendenciu a mali ju aj učenici na Tábore.

Chceli tam postaviť tri stánky.

Chceli tie okamihy zvečniť, naveky zadržať....

Tie okamihy budú v našom živote vždy iba záblesky, práve preto, lebo náš život je zraniteľný. Naš život a svet je ambivaletný, svetlo a tieň sa v ňom neprestajne prelínajú.

Dost' svetla pre človeka ktorý chce veriť a dost' tmy pre človeka, ktorý si vyberie opak.

Zážitok posvätna - čo je to teda? Ilúzia? Náhoda? Alebo stopa transcencie v našom živote? ...

V našom živote a svete je škaredosť i krása, svetlo i tma, koronavírus i hudba Beethovena, svetlo hory Tábor i tma Getsemanskej záhrady.

Ustavičné prelínanie a striedanie sa dobra a zla, radosti i smútku.

Sme si vedomí jedného aj druhého...

Ale musíme si vybrať, čomu budeme venovať viac priestoru a času.

Čomu dáme väčší priestor pri vnímaní, pri rozhodovaní....

Svet a život v ňom je neprehľadný, ale my si musíme v konkrétnej situácii vždy vybrať medzi nádejou a rezignáciou, láskou a ľahostajnosťou, vierou a nevierou.

O svetlo i tmu životného príbehu sa s nami delí aj samotný Ježiš.

A to je podstatné, to je zásadné! AMEN.